Τὸ φύλλον δραχ. 3 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν δραχ. 6.—

ΗΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμὲς 120. Ἑξάμηνη δραχ. 65. Τρίμηνη δραχ. 35.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατιμ. 50· Ἀμερικῆς δολλάρια 3.—Ἀγγλίας καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελλίνια 10.
Ἑξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἱουδήποτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 48ος | *Ἀθῆναι, 17 Μαΐου 1941* | *Ἔτος 63ον.—Ἀριθ. 24*

ΟΙ ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ ΤΗΣ ΝΤΟΥΝΤΟΥΣ

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

Ὁ Γκὺ ἅρπαξε τὴ Δόζια ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ ἄρχισαν νὰ τρέχουν γιὰ νὰ σωθοῦν. Τὰ γαυγίσματα ἀκούγονταν ὅλο καὶ πιὸ κοντά τους. Δὲν σταμάτησαν τὸ τρέξιμο, παρὰ ἀφοῦ πήδησαν πάνω ἀπὸ μιὰ ψηλὴ μάντρα καὶ βρέθηκαν ἐξασφαλισμένα ἀπὸ πίσω της.

— Οὔφ! πῶς ζεστάθηκα, ἔκανε ὁ Γκὺ λαχανιασμένος, σφουγγίζοντας τὸ μέτωπό του.

Σήκωσαν τὸ κεφάλι τους καὶ εἶδαν μακρυὰ ἕνα γέρο καμπούρη νὰ τρέχῃ κατὰ μέρος τῆς Ναζλῆς, κουνιώντας ἀπειλητικὰ τὸ χέρι του, ἐνῷ ἡ μικρὴ τρομαγμένη, μάζευε τὰ γίδια της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'.

Ἡ κυρία μὲ τὰ μαῦρα.

— Ντουντοῦ! ἔ Ντουντοῦ; τί ἔχεις καὶ κλαῖς;

Ὁ Γκὺ ἀκούμπησε πλάϊ του τὰ πινέλα του καὶ ἀνήσυχος πῆγε κοντὰ στὸ μοντέλλο του.

—Ἔχασα τὸ μενταγιόν μου! Κόπηκε ἡ κορδέλλα καὶ τὸ ἔχασα. Εἶμαι πολὺ λυπημένη.

— Μπᾶ, μὴ στενοχωριέσαι τόσο, θὰ τὸ βροῦμε. Ποῦ εἴμαστε τὴν τελευταία φορὰ ποὺ τὸ εἶχες ἀκόμη;

— Στὸ παρεκκλήσι τοῦ Σαβὰν χτὲς τὸ ἀπόγεμα, ὅταν πήγαμε νὰ ἰδοῦμε τὶς ζωγραφιές.

Ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης ἔβγαλε τὴ μπλούζα του καὶ γύρισε προσεκτικὰ κατὰ τὸν τοῖχο τὸ καινούργιο πορτραῖτο τῆς Δόζιας, ποὺ τὴν εἶχε κιόλας ζωγραφίσει ἀπ' ἔμπρός, ἀπὸ τὸ πλάϊ, μὲ καπέλλο ἢ φορτωμένη μὲ λουλούδια.

— Αὔριο συνεχίζουμε, εἶπε. Ἔλα τώρα, Δόζια μου, πᾶμε νὰ βροῦμε τὸ μενταγιόνι σου.

Μάταια ὅμως ἔψαξαν γύρω ἀπὸ τὸ παρεκκλήσι, στὰ χαμόδεντρα, στὰ χόρτα. Δὲν τὸ βρῆκαν πουθενά. Προχωροῦσαν θλιμμένοι, μὲ τὰ μάτια τους καρφωμένα κάτω, ὅταν ὁ Γκύ, ἀφηρημένος ὅπως πάντα, λίγο ἔλειψε νὰ πέσῃ ἐπάνω σὲ μιὰ κυρία ποὺ ἐρχόταν πρὸς τὸ μέρος του.

—Ὤ, μὲ συγχωρεῖτε! ἔκανε σαστισμένος.

Ἡ κυρία ἦταν μιὰ γυναίκα ποὺ φαινόταν πολὺ νέα ἀκόμη μ'ὅλο ποὺ τὰ ξανθὰ μαλλιά της εἶχαν ἀρχίσει ν' ἀσπρίζουν. Τὸ πρόσωπό της ὅμως ἦταν ὡραιότατο καὶ φωτιζόταν ἀπὸ δυὸ μεγάλα μάτια μὲ βαθὺ καὶ θλιμμένο βλέμμα.

— Δὲν πειράζει, παιδί μου, εἶπε μὲ γλυκειὰ φωνή. Ποῦ πηγαίνετε;

Ὁ Γκὺ κατάλαβε τότε τὴν ἀπρέπειά τους. Δίχως νὰ ζητήσουν τὴν ἄδεια ἀπὸ κανένα εἶχαν μπεῖ μέσα στὸ κτῆμα τοῦ Σαβὰν καὶ ἡ κυρία αὐτὴ ἦταν δίχως ἄλλο ἡ κυρία Δαρζὸν καὶ θὰ τοὺς ἔπαιρνε χωρὶς ἄλλο γι' ἀλητόπαιδα, καὶ μάλιστα αὐτὸν μὲ τὸ λεκιασμένο του πουκάμισο καὶ τὰ πασαλειμένα χέρια του. Ζήτησε συγγνώμη βιαστικὰ καὶ εἶπε τ' ὄνομά του.

Ἡ κυρία φάνηκε σὰν νὰ ταράχθηκε σ' αὐτὸ τὸ ὄνομα.

— Εἶσαι ἀδελφὸς τοῦ Ἐμμανουὴλ Ροκατέλλ;

Ὁ Γκὺ ἀπάντησε καταφατικά, μὰ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ προσοχὴ τῆς κυρίας Δαρζὸν ἦταν ὅλη συγκεντρωμένη στὴν Ντουντοῦ.

— Κι' αὐτὸ τὸ κορι-

«— Κι' αὐτὸ τὸ κοριτσάκι ποιὸ εἶναι; ρώτησε ἡ κυρία μὲ τὰ μαῦρα».
(Σελ. 185, στ. γ')

τσάκι ; ρώτησε, εἶναι συγγενής σας ;

Ὅταν ἄκουσε ποιά ἦταν ἡ μικρὴ ἔβγαλε ἕνα βαθὺ ἀναστεναγμό.

— Παιδιά μου, εἶπε, εἰσθε ἐλεύθερα νὰ ἔρχεσθε ὅποτε θέλετε. Μικρούλα μου, μοῦ δίνεις τὸ μαγουλάκι σου νὰ τὸ φιλήσω ;

Ἡ Δόζια ἔνοιωθε μιὰ περίεργη ταραχὴ καὶ συγκίνηση. Τρέμοντας πῆγε κοντὰ στὴν ξένη, κυρία ποὺ τῆς ἔδωσε ἕνα ἐλαφρὸ φίλημα στὸ μέτωπο καὶ τῆς χάϊδεψε ἁπαλὰ τὰ μαλλιά.

— Νὰ ξανάρθετε γρήγορα, παιδιά μου εἶπε, σκουπίζοντας ἕνα δάκρυ ποὺ κύλησε στὸ ὠχρὸ πρόσωπό της.

Τὰ παιδιὰ τῆς τὸ ὑποσχέθηκαν. Καὶ καθὼς ἀπομακρύνονταν, ἡ κυρία Δαρζὸν πρόσθεσε μὲ φωνὴ γεμάτη συγκίνηση :

— Πῆτε στὸ Μάνο πὼς ἡ Σιμόνη δὲν τὸν ξέχασε καὶ τοῦ στέλνει τοὺς χαιρετισμούς της !

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ'.

Στὸ σπίτι τοῦ Ξορκιᾶ.

Μέσα στὴ μεγάλη κάμαρα τὴ γεμάτη ἀπὸ κάθε λογῆς μπαούλα, κόφες καὶ καλάθια, ἡ Κίσσα πηγαινοερχόταν καὶ σιγύριζε τὰ πράγματά της. Εἶχε γίνει μιὰ χοντρὴ βαρειὰ γυναῖκα μὲ τ' αὐτιά, τὸ λαιμὸ καὶ τὰ χέρια της φορτωμένα κάθε λογῆς πρόστυχα χρυσαφικά. Ὁ διαχειριστὴς τῆς κυρίας Δαρζὸν τὴν εἶχε εἰδοποιήσει ν' ἀδειάσῃ τὸ κ·ῆμα μέσα σὲ λίγες μέρες καὶ τώρα βιαζόταν νὰ μαζέψῃ ὅτι εἶχε καὶ δὲν εἶχε καὶ νὰ τὰ πάρῃ μαζί της. Πότε - πότε σήκωνε τὸ κεφάλι της καὶ ἔβαζε μιὰ ἀγριοφωνάρα ἡ ἔδινε μιὰ σκουντιὰ στὴ δυστυχισμένη Ναζλή, ποὺ στεκόταν ἐκεῖ πέρα πιὸ σαστισμένη καὶ πιὸ τρομαγμένη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά.

Ἔξαφνα ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ μπῆκε μέσα ὁ Ξορκιᾶς τὰ πράσινα ματάκια του ἔλαμπαν πονηρὰ κάτω ἀπὸ τὰ κοκκινωπά του φρύδια κι' εἶχε ἕνα πολὺ παράξενο ὕφος.

— Ἔρχεσαι ἀπὸ πέρα ; τὸν ρώτησε ἡ γυναίκα του μόλις τὸν εἶδε.

— Ναί, μίλησα μὲ τὸ διαχειριστή. Ἔ, Ναζλή, δὲν ἔχεις καμμιὰ δουλειὰ ἐσὺ ἐδῶ. Πήγαινε νὰ μαζέψῃς τὶς κότες.

Ἡ μικρὴ ὑπάκουσε φοβισμένη. Μόλις ἔφυγε, ὁ Ξορκιᾶς πῆγε κοντὰ στὴ γυναίκα του.

— Ἄκουσε, τῆς εἶπε ζωηρά, ἔχω νέα σπουδαῖα. Καθὼς πῆγα στὸ διαχειριστὴ νὰ κανονίσω τὶς δουλειές μου ἔπιασα κουβέντα μαζί του καὶ μοῦ εἶπε πολλὰ καὶ διάφορα. Ἡ κυρὰ ποὺ ἦρθε τώρα στὸ κτῆμα ἔχασε τὴν κόρη της, πάνε ὀκτὼ χρόνια, σ' ἕνα δυστύχημα σιδηροδρομικό.

— Ἔ, κι' ἔπειτα ; ἔκανε ἡ Κίσσα, ποὺ δὲν καταλάβαινε.

— Ἔ, δὲν νοιώθεις. Τώρα καὶ ὀκτὼ χρόνια σοῦ λέω. Πάνε ὀκτὼ χρόνια ποὺ χάθηκε ἕνα παιδί, ἐδῶ κοντά. Στὴν ἀρχὴ νομίσανε πὼς ἔγινε λυῶμα μέσα στὸ βαγόνι. Μὰ ὅπως φαίνεται, θὰ τινάχτηκε μακρυά, θὰ ἔτρεξε μπροστά της. . .

— Καὶ θἄπεσε λιποθυμισμένη σ' ἕνα χαντάκι ἐδῶ πάρα πέρα ! φώναξε δυνατὰ ἡ Κίσσα μπαίνοντας στὸ νόημα. Τὸ κορίτσι αὐτὸ εἶναι ἡ Νάζ . . .

— Σούτ ! τῆς ἔκανε ὁ ἄντρας της κλείνοντάς της τὸ στόμα, μὴ φωνάζεις. Καὶ βέβαια εἶναι ἡ Ναζλή, πρόσθεσε ψιθυριστά. Τώρα πρέπει νὰ κοιτάξουμε νὰ κερδίσουμε τὸ παιχνίδι. Νὰ τῆς ποῦμε τῆς ἴδιας ποιὰ εἶναι καὶ νὰ τῆς θυμίσουμε πῶς τὴν περιμαζέψαμε μισοπεθαμμένη καὶ τὴν ἀναστήσαμε καὶ τὴ μεγαλώσαμε μὲ ἀγάπη καὶ ἀφοσίωση.

— Καὶ τὰ διαμαντικά; Τὸ ξέρεις πὼς ἡ τσάντα ἀπὸ καιρὸ εἶναι ἄδεια, ἔκανε ἀνήσυχη ἡ μέγαιρα.

Ὁ Ξορκιᾶς γέλασε σατανικά.

(Ἀκολουθεῖ) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

— Ἀπὸ ποῦ μᾶς ἔρχεσαι τέτοια ὥρα νύχτα, ἀλογο ἀδελφέ μας ; ρώτησε ἡ ἀλεποῦ.

Ἐκεῖνο τὰ εἶχε σκοτίσει ποὺ βρέθηκε ἀνάμεσα σὲ μιὰ τέτοια συγκέντρωση Κοίταζε γύρω του μὲ ἀπορία τὰ ζῶα, ποὺ εἶχαν παραμερίσει γιὰ νὰ τοῦ κάνουν τόπο.

— Κι' ἐσεῖς τί κάνετε ἐδῶ πέρα; ρώτησε.

— Ἐμεῖς ἐκλέγουμε τὸν βασιλιᾶ μας γρύλλισε τὸ ἀγριογούρουνο. Μὰ ἐσὺ δὲν κάνεις γιὰ ὑποψήφιος, δὲν εἶσαι ἀπὸ τοὺς δικούς μας.

Τὸ ἄλογο χλιμίντρησε.

— Ἀλήθεια, εἶπε κοροϊδευτικά, δὲν εἴμαστε ἀπὸ τὴν ἴδια ράτσα. Μὰ ἐπειδὴ ἡ ἀλεποῦ μὲ ρώτησε μ' εὐγενικὸ τρόπο, πρέπει νὰ τῆς ἀπαντήσω : Ὁ ἀφεντικός μου—γιατί ἐγὼ ἔχω ἀφεντικὸ—θέλησε νὰ κάνῃ ἕνα περίπατο μὲ τὸ φεγγαράκι. Εἶναι ἕνα ἀγόρι πολὺ ζωηρὸ καὶ ἐπίμονο. Ἤθελε νὰ μὲ βάλῃ νὰ πηδήσω ἕνα χαντάκι κι' ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἤθελα μὲ χτύπησε μὲ τὸ καμιτσίκι του. Τότε κι' ἐγὼ τοῦδωσα ἕνα τίναγμα καὶ τὸν πέταξα στὸ βάλτο ἐκεῖ κάτω. Τώρα χτυπιέται μὲ χέρια καὶ μὲ πόδια μὲς στὸ βοῦρκο κι' ἔχει κατατρομάξει τοὺς βατράχους.

Τὰ ἀγρίμια ἔμειναν γιὰ μιὰ στιγμὴ ἄλαλα.

— Ἀκούστηκε ξανὰ ἕνα τέτοιο πρᾶγμα ; εἶπαν κρυφὰ τὰ πουλιὰ μεταξύ τους.

— Πολὺ καλὰ νὰ πάθῃ, εἶπαν σὲ λίγο τ' ἀγριογούρουνα, ἡ ἀλεποῦ, οἱ λαγοὶ κι' οἱ πέρδικες. Καλὰ νὰ πάθῃ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι κακοὶ καὶ σκληροὶ μὲ τὰ ζῷα.

— Γελοῦν μὲ τὶς δυστυχίες μας, ψιθύρισαν τὰ ζαρκάδια καὶ τ' ἀγριοκούνελα, καὶ δὲν ἔχουν στὸ νοῦ τους τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ μᾶς ξεσκοτώσουν.

— Ὡστόσο, εἶπε δειλά, δειλὰ μιὰ ὄμορφη ἐλαφίνα καὶ πῆγε κοντὰ στὸ ἄλογο, ὡστόσο, φίλε μου ἄλογο, τὸ σκέφθηκες καλὰ αὐτὸ ποὺ ἔκανες ; Ἂν τὸ ἀγοράκι ἐκεῖνο πνιγῇ μέσα στὸ βάλτο ποὺ ἔπεσε, ἢ ἂν ἀρρωστήσῃ ; Ἴσως νὰ μὴν εἶναι καὶ τόσο κακὸ ὅσο σοῦ φαίνεται. Δὲν σ' ἔχει χαϊδέψει ποτέ ; Δὲν ἔχει φανεῖ ποτὲ καλὸς μαζί σου ;

— Ὦ βέβαια, ἀναγνώρισε τ' ἄλογο, τινάζοντας τὴ μακρυά του χαίτη. Συχνὰ μὲ χαϊδεύει καὶ μοῦ δίνει καὶ ζάχαρη. Τ' ἀδέλφια του κι' οἱ ἀδελφές του εἶναι πολὺ καλοὶ μαζί μου. Τί νὰ κάνω τώρα, ὄμορφη μου ἐλαφίνα ;

— Πᾶμε νὰ ἰδοῦμε ! φώναξαν οἱ λαγοί, ποὺ πάντα εἶναι περίεργοι.

Καὶ ὅλοι ξεκίνησαν γιὰ τὸ βάλτο.

Κι' ἀλήθεια, ἐκεῖ, μισοβουτηγμένο στὸ βοῦρκο, ἦταν ἕνα ἀγόρι καὶ πολεμοῦσε μ' ὅλη του τὴ δύναμη νὰ βγῇ. Πιανόταν ἀπ' τὰ βοῦρλα κι' ἀπὸ τὰ καλάμια, μὰ δὲν ἔβρισκε ποῦ νὰ πατήσῃ καὶ πάλι βούλιαζε.

— Ὦ, ὦ, ἔκανε ἡ ἐλαφίνα δακρυσμένη, ὦ τὸ καϋμένο τὸ παιδί Βοήθησέ τον, καλὸ ἀλογάκι. Πρέπει νὰ κάνῃς τὸ καλὸ γιὰ νὰ πληρώνῃς τὸ κακὸ ποὺ σοῦ κάνουν.

Τὸ ἄλογο, πιὸ στενοχωρημένο ἀπ' ὅ,τι ἤθελε νὰ τὸ δείξῃ, πῆγε κοντὰ στὸ βάλτο.

Μόλις τὸ ἀντίκρυσε τὸ ἀγόρι, ἄρχισαν νὰ ξαναγεννιοῦνται οἱ ἐλπίδες του.

— Ἔλα λίγο πιὸ κοντά, τοῦ φώναξε. Ἔλα πιὸ κοντὰ λιγάκι !

Τὸ ἄλογο πῆγε κοντά του πατώντας προσεκτικὰ μέσα στὸ βοῦρκο. Τὸ χαλινάρι του κρεμόταν ὡς κάτω. Τὸ παιδί, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς προσπάθειες, κατάφερε ἐπὶ τέλους νὰ τὸ ἁρπάξῃ.

[Τὸ τέλος στὸ ἑρχόμενο]

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΛΑΧΤΑΡΑ

Πάνω στὴν πόλη συννεφιά· καὶ μόνο τὸ βουνὸ
Λάμπει χρυσὸ κι' ἀπόμακρο κι' ἡλιοπλημμυρισμένο.
Νὰ εἶχε ἡ λαχτάρα μου φτερά,
Νὰ μ' ἔφερνε στὴν ἀγκαλιά σου, θάσο ἀγαπημένο.

Κάτω ἀπ' τὰ πεῦκα σου τὰ ὁλόξανθα νὰ ξεχαστῶ
Κοιτώντας μέσ' ἀπ' τὰ κλαδιὰ κάποια νὰ παίζῃ ἀχτίδα
Καὶ στὸ λαιμὸ μὲ πράσινη νὰ στολιστῶ
Φτιαγμένη ἀπὸ πευκοβελόνες ἁλυσοίδα.

Νὰ τραγουδήσω τὸ μονότονο κι' ἁπλὸ σκοπὸ
Ποὺ μουρμουρίζει ἡ δροσερή μου φιλενάδα ἡ βρύση
Καὶ μὲ τὸν ἄνεμο μαζὶ μιὰ προσευχὴ νὰ πῶ,
Ποὺ τὴν ψυχή μου μ' ἁπαλὴ γαλήνη θὰ γεμίσῃ.

Καὶ ξαπλωμένη ἀξένιαστα στὴ θυμαρόστρωτη πλαγιά,
Ἔχοντας γιὰ συντρόφισσα μιὰ ρόδινη ἀνεμώνα,
Νὰ νιώθω τὴν καρδιά μου ἀνάλαφρη σὰν τὰ πουλιά,
Ποὺ μεθυσμένα ἀπὸ ἄνοιξη, ξεχάσαν τὸ χειμώνα.

ΡΟΖΕΛΑΝΤΙΑ

ΔΑΥΊΔ ΚΡΩΦΟΡΔ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JOHN BUCHAN

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο]

—Κατέβηκαν οἱ ὀρδὲς τοῦ Τσετεβάγιο ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ μέσα σὲ μιὰν ὥρα δὲν εἶχε ἀπομείνει ἕνας λευκὸς ἄνθρωπος ζωντανὸς σ' ὅλο τὸν τόπο. Μονάχα δυὸ κατάφεραν νὰ ξεφύγουν κι' ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ὀνομαζόταν Πῆτερ Τζάπ.

—Ἂν εἶναι ἔτσι τὰ πράγματα, τοῦ εἶπα, τότε βρισκόμαστε στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ κι' ἂς γίνῃ τὸ θέλημά του.

Οὔτε ὁ Γουώρδλοου οὔτε ἐγὼ ἐπέσαμε στὰ κρεββάτια μας ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Ἀφοῦ στερεώσαμε ἀπὸ μέσα, ὅσο πιὸ καλὰ μπορούσαμε, ὅλες τὶς πόρτες καὶ τὰ παράθυρα, γεμίσαμε τὰ ντουφέκια μας καὶ καθίσαμε ὁ ἕνας κοντὰ στὸν ἄλλον μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ὁ Κόλιν θ' ἀντιλαμβανόταν πρῶτος τὸν κίνδυνο καὶ θὰ μᾶς εἰδοποιοῦσε. Πρὶν ἀμπαρωθοῦμε πῆγα ἀντίκρυ, γιὰ νὰ παρακαλέσω τὸν Τζὰπ νἀρθῇ νὰ περάσῃ τὴ νύχτα μαζί μας, μὰ ὁ λαμπρὸς προϊστάμενός μου εἶχε ζητήσει βοήθεια καὶ προστασία στὴ μπουκάλα του καὶ τώρα κοιμόταν τοῦ καλοῦ καιροῦ μὲ τὴν πόρτα καὶ τὰ παράθυρα ὀρθάνοιχτα.

Τὸ πρωΐ, ὅταν ξύπνησα, εἶδα πὼς τίποτε τὸ φοβερὸ δὲν εἶχε συμβῆ. Μέσα στὸ ξάστερο πρωϊνὸ τὸ Μπλαουβιλντεμπεστφοντάϊν ἦταν, ὅπως πάντα, ἕνα ἀλήθεια μαγευτικὸ μέρος. Ἡ Ζέετα μοῦ ἔφερε τὸν καφέ μου, ὡσὰν αὐτὴ ἡ ἡμέρα νὰ ἦταν ἀπολύτως ὁμοια μὲ ὅλες τὶς ἄλλες. Ὁ δροσερὸς ἀέρας τοῦ βουνοῦ χάϊδευε τὸ κεφάλι μοῦ τὸ ἴδιο πάντα μυρωμένος. Ἄφησα τὸν Γουώρδλοου μόνο του καὶ πῆγα στὸ μαγαζὶ σχετικὰ καλόκεφος.

Ὁ ταχυδρόμος εἶχε περάσει κι' εἶχε ἀφήσει διάφορα γράμματα. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἀπευθυνόταν προσωπικὰ σὲ μένα. Τὸ ἄνοιξα μὲ ζωηρότατη περιέργεια, γιατὶ στὸν φάκελλο ἀπέξω ἦταν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς φίρμας Μάκενζι καὶ Σία. Ἐπιτέλους ὁ Κόουλς εἶχε ἀποφασίσει νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ.

Μέσα στὸ φάκελλο ἦταν ἕνα φύλλο χαρτιοῦ ποὺ εἶχε πάλι τὴ σφραγῖδα τῆς φίρμας Ἐπάνω βρισκόταν φαρδειὰ - πλατειὰ ἡ ὑπογραφὴ τοῦ Κόουλς. Ἀπὸ κάτω μὲ τὸ μολύβι, ἦταν χαραγμένες αὐτὲς οἱ λέξεις :

Τὰ μπλέσμποκ(¹) *ἀλλάζουν βοσκοτόπι*

Ἔρριξα μιὰ ματιὰ στὴν κάμαρα τοῦ Τζάπ, ποὺ ἐξακολουθοῦσε ἀκόμη νὰ κοιμᾶται στὴν ἴδια στάση, κι' ὕστερα κλείδωσα τὸ μαγαζὶ καὶ γύρισα πίσω στὸ δωμάτιό μου στὸ σχολεῖο γιὰ νὰ προσπαθήσω νὰ λύσω αὐτὸ τὸ καινούργιο αἴνιγμα.

Τὸ χαρτὶ προερχόταν θετικὰ ἀπὸ τὸν Κόουλς. Ἦταν τὸ χαρτὶ τοῦ ὑποκαταστήματος τοῦ Ντουρμπὰν καὶ ἡ ὑπογραφὴ ἦταν θετικὰ τοῦ Κόουλς, ἀλλὰ ἡ φράση ἦταν γραμμένη ἀπὸ ἄλλο χέρι. Ἔβγαλα λοιπὸν τὸ ἑξῆς συμπέρασμα : Κάποιος ἤθελε νὰ μοῦ στείλῃ ἕνα μήνυμα καὶ ὁ Κόουλς τοῦ εἶχε δώσει μιὰ κόλλα χαρτὶ μὲ τὴ σφραγῖδα τῆς φίρμας κι' εἶχε βάλει καὶ τὴν ὑπογραφή του γιὰ βεβαίωση πὼς προερχόταν ἀπὸ μέρους του. Ἔτσι αὐτὸ τὸ ἀκατανόητο σημείωμα ἦταν ἡ ἀπάντηση τοῦ Κόουλς στὸ γράμμα μου.

Ἂν ὅμως ὁ ἄγνωστος αὐτὸς ἔγραψε αὐτὴ τὴ φράση, θὰ τὸ ἔκανε μὲ κάποιο σκοπό. Ὁ Κόουλς θὰ τοῦ εἶπε πὼς μυριζόμουν κάποιον κίνδυνο καὶ πὼς ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἦταν ἀμεσώτατος γιὰ μένα ποὺ βρισκόμουν στὸ Μπλαουβιλντεμπεστφοντάϊν. Ἔτσι μοῦ ἔστειλε τὸ μήνυμα αὐτὸ ποὺ θὰ χρησίμευε σὰν συνθηματικὴ φράση νὰ ποῦμε, ποὺ ὅταν θὰ τὴν ἄκουγα, θὰ καταλάβαινα πὼς εἶχα μπροστά μου αὐτὸν ποὺ τὴν ἔγραψε.

Δὲν μπορῶ νὰ περιγράψω πόση ἐνθάρρυνση καὶ παρηγοριὰ μοῦ ἔδωσαν αὐτὰ τὰ τέσσερα λόγια τὰ βιαστικὰ χαραγμένα στὸ χαρτί. Δὲν ἔνοιωθα πιὰ τὴν καταθλιπτικὴ ἀπομόνωση τῆς χτεσινῆς ἡμέρας. Ἤξερα πὼς ἡ βοήθεια πλησίαζε.

Βρισκόταν ἄραγε μακρυά ; Ἐδῶ ἦταν τὸ ζήτημα. Γιὰ πρώτη φορὰ μοῦ ἦρθε τότε ἡ σκέψη νὰ ρίξω μιὰ ματιὰ στὴ σφραγῖδα τοῦ ταχυδρομείου ἀποστολῆς. Τὸ γραμματόσημο ἦταν τῆς ἀποικίας τοῦ Ἀκρωτηρίου κι' ἐπάνω του δὲν μπόρεσα νὰ ξεχωρίσω παρὰ τὰ τρία γράμματα: Τ.Ρ.Σ. Αὐτὸ δὲν μ' ἐφώτιζε. Γύρισα τὸ φάκελλο ἀπὸ τὸ πίσω μέρος γιὰ νὰ κοιτάξω τὴν ἡμερομηνία ποὺ ἔφθασε τὸ γράμμα. Μὰ δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ταχυδρομικὴ σφραγῖδα. Τὰ γράμματα ποὺ προωρίζονταν ἀπὸ τὸ Μπλαουβιλντεμπεστφοντάϊν μᾶς ἔρχονταν πάντοτε ἀπὸ τὸ ταχυδρομικὸ γραφεῖο τοῦ Πητερσντὸρπ κι' εἶχαν πάντα ἀπὸ πίσω τὴ σφραγῖδα του, ἕνα μεγάλο κατάμαυρο κύκλο μὲ τ' ὄνομα τοῦ γραφείου καὶ τὴν ἡμερομηνία. Τέτοιο πρᾶγμα δὲν ὑπῆρχε στὸν φάκελλο αὐτόν. Μόνο τὸ γραμματόσημο.

Δὲν εἶχα ἀρκετὴ πεῖρα ὡς ντέτεκτιβ καὶ ἄργησα πολὺ νὰ βρῶ τὴν ἐξήγηση. Τὸ γράμμα αὐτὸ δὲν εἶχε ἔρθει μὲ τὸ ταχυδρομεῖο. Τὸ γραμματόσημο ἦταν ξεκολλημένο ἀπὸ κάποιον παλιὸ φάκελλο κι' εἶχε κολληθεῖ γιὰ ξαγέλασμα. Γιὰ νὰ φτάσῃ ὡς τὰ χέρια μου κάποιος τὸ ἔχωσε κρυφὰ μέσ' στὸν ταχυδρομικὸ σάκκο ποὺ μετέφερε ὁ γραμματοκομιστὴς μεταξὺ Πητερσντὸρπ καὶ Μπλαουβιλντεμπεστφοντάϊν. Ὁ ἄγνωστός μου λοιπὸν σύμμαχος ἦταν κοντὰ καὶ δὲν εἶχα παρὰ νὰ τὸν περιμένω.

Τὸ ἀπόγευμά πῆρα πάλι τὸν Γουώρδλοου καὶ βγήκαμε περίπατο. Πήραμε, ὅπως καὶ τὴν περασμένη ἡμέρα, τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγοῦσε πρὸς τὸ βουνὸ καὶ ἐπιβεβαιώθηκε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἡ ἐντύπωσή μου πὼς τὰ δάση δὲν εἶχαν πιὰ κατασκόπους. Ὅταν μὲ τὸ ἡλιοβασίλεμμα ἐφθάσαμε στὴν κορυφὴ σταθήκαμε μ' ἀνησυχία ν' ἀκούσουμε. Τὰ τύμπανα ἀρχισαν πάλι ν' ἀντηχοῦν, ὅπως τὸ περιμέναμε, πιὸ κοντινὰ καὶ πιὸ ἀπειλητικὰ ἀπὸ πρίν. Ὁ ἦχος τους κατρακύλησε ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν βουνῶν

(¹) Μπλέσμποκ, ποικιλία ζαρκαδιοῦ τῆς Ἀφρικῆς.

γιὰ νὰ σβύση πέρα, κατὰ τὸν ποταμὸ τῶν Ὀλιφάντ. Μὰ τούτη τὴ φορά, ἀντίθετα ἀπὸ χτές, δὲν μοῦβινε πιὰ τὴν ἐντύπωση ἑνὸς κλοιοῦ ποὺ μᾶς ἀπομόνωνε ἀπὸ τοὺς ὁμοφύλους μας. Ἕνα μήνυμα εἶχε διαπεράσει τὸ τεῖχος αὐτό. Ἂν τὰ μπλέσμποκ ἄλλαζαν βοσκοτόπι, εἶχα τὴ βεβαιότητα πὼς καὶ οἱ κυνηγοὶ μάζευαν τὰ σκυλιά τους καὶ σύντομα θἄρχιζε τὸ κυνήγι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ὁ Ἄρκολλ διηγεῖται μιὰ ἱστορία

Τὸ βράδυ ἔπεσε δυνατὴ παγωνιὰ καὶ τὸ ἄλλο πρωὶ διασχίζοντας τὸ δρόμο τὸν εὑρῆκα σκεπασμένον ἀπὸ πάχνη. Ὅλοι μου οἱ φόβοι εἶχαν διαλυθεῖ κι' ἤμουν γεμάτος ἐλπίδες. Οἱ ἐλπίδες μου βέβαια δὲν στηρίζονταν παρὰ σ'ἕνα λεπτὸ κομμάτι χαρτὶ καὶ σὲ τέσσερις λέξεις χαραγμένες μὲ τὸ μολύβι· μὰ αὐτὸ μὲ ἀρκοῦσε καὶ ἀρχισα τὴ δουλειά μου εὐδιάθετος. Μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες μου φροντίδες ἦταν νὰ ἐπιθεωρήσω τὸ ὁπλοστάσιό μας. Στὸ μαγαζὶ βρίσκονταν πέντε κυνηγετικὰ μάουζερ μᾶλλον μέτρια, ἕνα περίστρεφο, μιὰ καραμπίνα, κι' ἕνα μικρὸ πιστόλι ἐπινικελωμένο. Πρέπει ἀκόμη ν'ἀναφέρω καὶ τὸ κυνηγετικὸ ὅπλο τοῦ Τζάπ, παλιὸ ἐμπροσθογεμές, καθὼς κι' ἐκεῖνο ποὺ εἶχα φέρει ἐγὼ μαζί μου. Βρῆκα ἀκόμη μιὰ σημαντικὴ προμήθεια ἀπὸ φυσίγγια. Ἔβαλα τὸ πιστόλι στὴν τσέπη μου κι' ἐξακολούθησα τὶς ἔρευνές μου, ὥσπου ἀνακάλυψα ἕνα καλὸ μαχαίρι.

Ὁλόκληρο τὸ πρωινὸ τὸ πέρασα καθισμένος ἀνάμεσα στὰ σακκιὰ μὲ τ' ἀλεύρι καὶ τὴ ζάχαρη καὶ προσπαθώντας νὰ συγκρατήσω τὴν ἀνυπομονησία μου. Κανένας δὲν πέρασε ἀπὸ τὸν κατάλευκο δρόμο ποὺ ἐρχόταν ἀπὸ τὰ δυτικά. Ὁ ἥλιος ἔλυωσε τὴν πάχνη. Ὁ Τζάπ, σηκώθηκε μὲ κόπο, ἔψησε ἕναν καφὲ καὶ ξανάπεσε νὰ κοιμηθῆ. Σιγὰ - σιγὰ ἔφθασε ἡ ὥρα τοῦ φαγητοῦ. Πῆγα ἀντίκρυ στὸ σχολεῖο καὶ γευμάτισα μαζὶ μὲ τὸν Γουώρδλοου. Γύρισα πίσω στὸ μαγαζὶ καὶ θὰ μὲ πῆρε φαίνεται ὁ ὕπνος ἐκεῖ ποὺ καθόμουν, γιατὶ μιὰ στιγμὴ τινάχτηκα ξαφνικά, θαμπωμένος ἀπὸ τὸν ἥλιο ποὺ, μπαίνοντας ἀπὸ τὴν πόρτα κι'ἀπὸ τὸ παράθυρο, πλημμύριζε τὸ μαγαζὶ καὶ μὲ τ'αὐτὶ τεντωμένο κατὰ τὸ δρόμο. Στὴ βαρειὰ σιωπὴ τοῦ ἀπομεσήμερου μοῦ φάνηκε πὼς ἄκουσα κάποιον νὰ σέρνη τὰ βήματά του στὸν σκονισμένο δρόμο. Σηκώθηκα γιὰ νὰ κοιτάξω ἔξω. Πραγματικὰ κάποιος κατέβαινε τὸν δρόμο.

Δὲν ἦταν παρὰ ἕνας Κάφρος, ἕνας Κάφρος ἐλεεινὸς καὶ ἀξιοδάκρυτος. Ἦταν πολὺ γέρος, τσακισμένος στὰ δύο, καὶ φοροῦσε ἕνα κουρελιασμένο πουκάμισο κι' ἕνα καταλιγδιασμένο χακὶ παντελόνι. Κρατοῦσε στὰ χέρια του μιὰ τσίγκινη καραβάνα κι' ἀπὸ τὸν ὦμο του κρεμόταν ἕνας μικρὸς μπόγος μὲ τὰ φτωχικά του ροῦχα. Τοὺς ἤξερα αὐτοὺς τοὺς γέρικους δυστυχισμένους Κάφρους ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε συγγενεῖς γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν οὔτε σπίτι γιὰ νὰ κοιμηθοῦν. Γυρίζουν στοὺς δρόμους σὰν ἀλῆτες, ζώντας μὲ τὴ ζητιανιά, ὥς τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ τοὺς βρῆ κανεὶς πίσω ἀπὸ κανένα θάμνο κοκκαλωμένους ἀπ' τὴν πεῖνα κι'ἀπ' τὸ κρύο.

Μὲ καλημέρισε καὶ μοῦ ζήτησε ἂν ἔχω νὰ τοῦ δώσω γιὰ ἐλεημοσύνη λίγο καλαμποκάλευρο.

Μπῆκα μέσ' στὸ μαγαζὶ γιὰ νὰ τοῦ φέρω τὸ ἀλεύρι. Βγαίνοντας ἔξω εἶδα πὼς εἶχε συρθεῖ ὥς τὴν πόρτα. Ὡς ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶχε τὰ μάτια του χαμηλωμένα, μὰ καθὼς τοῦ γέμιζα τὴν καραβάνα του τὰ σήκωσε καὶ μὲ κοίταξε καὶ μοῦ φάνηκε πὼς τὸ βλέμμα του ἦταν πολὺ πιὸ ζωηρὸ ἀπ' ὅ,τι θὰ ταίριαζε σ' ἕνα τέτοιο πανάθλιο κουφάρι.

— Οἱ νύχτες εἶναι κρύες, Ἴνκοος(¹), βόγγησε,δὲν ἔχω κράαλ, τὰ ὄρνεα μὲ κυνηγοῦν καὶ τὸ βράδυ ἀκούω τὰ μπλέσμποκ.

Τινάχτηκα.

— Τί κάνουν τὰ μπλέσμποκ; τὸν ρώτησα.

— Τὰ μπλέσμποκ ἀλλάζουν βοσκοτόπι, μοῦ ἀπάντησε κοιτάζοντάς με κατάμματα.

[Ἀκολουθεῖ] ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

(¹) Ἔνδοξε ἀρχηγέ.

ΚΙ' ΑΛΛΟΣ ΚΟΥΤΟΜΟΓΙΑΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

8.

Πέρασε λίγος καιρός. Ὁ Βενιαμὶν ἐξακολουθοῦσε τὶς γκάφες του ἀπὸ τὴ μεγάλη του προθυμία καὶ τὴ μεγάλη του κουταμάρα. Τὸν κρατοῦσαν ὅμως γιατὶ ἦταν τίμιος καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς θὰ διορθωθῆ. Πάντως, δὲν τοῦ ξανάδωσαν τὴ Σοφίκα νὰ τὴ βγάλη περίπατο, καὶ γιὰ νἀναπνέη ἀέρα ποὺ νὰ μυρίζη πεῦκο, ὀξυὰ κτλ. ἔπαιρναν τὴ μικρὴ οἱ γονεῖς της μὲ τὸ αὐτοκίνητο καὶ τὴν πήγαιναν στὰ δάση ποὺ ἦταν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη, περιμένοντας τὸ καλοκαίρι γιὰ νὰ πᾶνε νὰ καθήσουν σὲ μιὰ ὡραία ἐξοχή.

Μιὰ μέρα, ἡ κυρία Ἀρχόντη φώναξε τὸν ὑπηρέτη καὶ τοῦ εἶπε:

— Βενιαμίν, μᾶς τελείωσε τὸ μελάνι καὶ πρέπει νὰ μᾶς ἀγοράσης ἄλλο. Ξέρεις ἀπὸ πιὸ μαγαζὶ θὰ πᾶς νὰ μᾶς ἀγοράσης καλὸ μελάνι;

—Ὄχι, κυρία, δὲν ξέρω. Ποῦ πουλοῦν μελάνι; στὸ μπακάλικο;

—Ἐγὼ θὰ σοῦ πῶ. Θὰ πᾶς στὸ χαρτοπωλεῖο τοῦ κ. Γαλάτη ποὺ εἶναι στὴν ὁδὸν δεῖνα, ἀριθμὸς τάδε. Ἀπὸ κεῖ ψωνίζω πάντα καὶ ξέρει τί μελάνι· μεταχειρίζουμαι. Θὰ τοῦ πῆς: «Μιὰ φιάλη μελάνι τῆς κυρίας Ἀρχόντη». Καὶ θὰ σοῦ δώση. Κατάλαβες;

— Μάλιστα, κυρία.

— Νὰ θυμηθῆς τὸ ὄνομα: ***Γαλάτης***. Εἶναι γραμμένο μὲ μεγάλα γράμματα στὸ τζάμι τῆς ξώπορτας. Θὰ τὸ ἰδῆς μόλις μπῆς στὸ δρόμο ποὺ σοῦ εἶπα.

— Μάλιστα, κυρία, τὸ θυμᾶμα: ***Γαλάτης***, ὁδὸς δεῖνα, ἀριθμὸς τάδε. Ἡσυχᾶστε.

Κι' ὁ Βενιαμὶν πῆρε τὰ λεφτὰ κι' ἔφυγε τρέχοντας γιὰ νἀγοράση μελάνι. Ἀλλὰ νὰ ἰδῆτε τί τοῦ ἔτυχε τοῦ κακόμοιρου...

(Ἀκολουθεῖ) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Πόσο, πόσο σ' ἀγαπῶ,
καλοκαίρι εὐλογημένο,
μὲ τὸν ξάστερο οὐρανὸ
τὸν ἀστεροστολισμένο!

Στὴν κορφοῦλα τοῦ βουνοῦ,
σεῖς πλαγιὲς τριγύρω,
μυρωδιὲς τοῦ θυμαριοῦ
καὶ τοῦ πεύκου μύρο.

Μέσ' στὸν κῆπο μας χλωμὸ
γίνεται σιγὰ τ' ἀχλάδι
καὶ στὸν κάμπο τὸν θερμὸ
φτιάνει ἀργὰ ἡ ἐλιὰ τὸ λάδι.

Λευτεριὰ ἀπ' τὸ σχολειό,
ξενοιασιὰ ἀπ' τὴ ζάλη,
μπάνια στὸ χρυσὸ γυαλὸ
βόλτες στ' ἀκρογιάλι.

Καὶ ψηλὰ στὸν οὐρανὸ
τ' Αὐγουστιάτικο φεγγάρι
σέρνει τἄστερα στὸ χορὸ
μ' ὁμορφιὰ καὶ χάρη.

Καλοκαίρι μου καλό,
σ' ἀγαπῶ στ' ἀλήθεια τόσο
ποῦθελα νὰ σ' εὐχηθῶ
νἄσουν πάντα... ἄλλο τόσο!

Σκυριανόπουλο

Διαγωνισμὸς Ποιήματος—Μικρὴ Τάξις—Α' Βραβεῖον

ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΞΥΠΝΗΜΑ

Γλυκοχαράζει. Μιὰ αὐγὴ δροσάτη, γεμάτη ὁμορφιὰ καὶ ἀρωματισμένη.

Ἀλήθεια! Πόσο εἶναι σήμερα ἡ φύση ὡραία... Φόρεσε ὅλη τὸ μαρτιάτικο φόρεμά της ποὺ τῆς χόρισε ἡ χιλιόμορφη ἄνοιξη.

Μιὰ μόνο ματιά, μιὰ ματιὰ ποὺ θὰ ρίξουμε στὸν μυρωμένο κῆπο, ἢ στὸν ἀνθισμένο δενδρόκηπο, ἢ στὸν καταπράσινο κάμπο, μᾶς φτάνει γιὰ νὰ γνωρίσουμε τὴν ὁμορφιά της.

Ἄνοιξη! Ἤρθε λοιπόν! Καὶ σὰν ξωτικὴ νεράϊδα μὲ τὰ τριανταφυλλένια της χέρια ἄνοιξε τὶς πύλες τοῦ οὐρανοῦ γιὰ νὰ ξεχυθῆ τὸ γαλάζιο χρῶμα, καὶ νὰ τὸν λυτρώση ἀπ' τὸ συννεφιασμένο φορεσιὸ τοῦ χειμώνα.

Ὦ! Ἄνοιξη! γλυκειὰ κόρη τοῦ χρόνου! ὅλες οἱ ἀγνὲς ψυχὲς σὲ προσμένουν. Καὶ ἤρθες τέλος καὶ μὲ τὰ ἁρμονικά σου χεράκια μὲ τὸ θεϊκό σου γοῦστο ἔβαψες τὰ λειβάδια πράσινα, μεταμόρφωσες τοὺς κήπους σ' ἀληθινοὺς παράδεισους...

Ἐδῶ λίγα τριαντάφυλλα μόλις ξυπνοῦν ἀπὸ ἕνα μεγάλο ὄνειρο καὶ διορθώνουν μὲ κοκκεταρία τὰ τσαλακωμένα τους πέταλα. Πιὸ κεῖ λίγες ταπεινὲς βιολέττες προδομένες ἀπ' τὴν μυρωδιὰ κλίνουν ἁπαλὰ τὸ μικρό τους κεφάλι. Καὶ δίπλα λίγοι πανσέδες τανίζουν τὰ μουδιασμένα μέλη των.

... Κι' οἱ γέροι ζεσταίνονται στὸν ἥλιο εὐχαριστημένοι· ξανανιώνουν...

... Κι' οἱ μάνες χαμογελοῦν ὅταν ἀκοῦνε: Μαμά! μαμά! εἶδα ἕνα χελιδονάκι.

Φλόγα [Γ']

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Ἀγρόσπιτο.

Σκίτσο τοῦ Ἀλησδινοῦ Θρύλου

ΟΙ ΔΥΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ἕνα μικρὸ ἀγοράκι, τὸ πολὺ-πολὺ δέκα χρονῶν, ἔτυχε μιὰ μέρα ν' ἀκούση τοὺς μεγάλους νὰ κουβεντιάζουν γιὰ διάφορα χρέη καὶ λογαριασμούς. Τότε συνέλαβε τὴν ἰδέα νὰ παρουσιάση κι' αὐτὸς στὴν μητέρα του ἕναν λογαριασμὸ γιὰ τὶς διάφορες ἐκδουλεύσεις του. Τὸ μεσημέρι, τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, ἡ μητέρα του βρῆκε δίπλα στὸ πιάτο της αὐτὸν τὸν ἐκπληκτικὸ λογαριασμό:

«Ἡ Μαμὰ ὀφείλει στὸν γυιό της Γιῶργο:

Γιὰ δυὸ φορὲς ποὺ πῆγε γιὰ κάρβουνα	2 δρχ.
Γιὰ δυὸ φορὲς ποὺ πῆγε γιὰ ξύλα...	3 δρχ.
Γιὰ διάφορες παραγγελίες.....	1 δρχ.
Γιὰ τὸ ὅτι ἦταν ἕνα καλὸ παιδὶ πάντα	1 δρχ.
Σύνολον	7 δρ.»

Ἡ μητέρα πῆρε τὸν λογαριασμὸ καὶ δὲν εἶπε τίποτε.

Τὸ βράδυ, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Γιώργος καθόταν γιὰ τὸ δεῖπνο, βρῆκε δίπλα στὸ πιάτο του τὶς 7 δραχμὲς ποὺ εἶχε ἀπαιτήσει. Πολὺ ἱκανοποιημένος, ἔβαλε τὸ χρήματα στὴν τσέπη του, ὅταν ἀντίκρυσε ἕναν δεύτερο λογαριασμὸ ποὺ ἔλεγε:

«Ὁ Γιῶργος ὀφείλει στὴ μαμά του:

Γιὰ δέκα εὐτυχισμένα χρόνια ποὺ ἔζησε στὸ σπίτι.....	Τίποτε
Γιὰ τροφὴ δέκα ἐτῶν.....	Τίποτε
Γιὰ τὶς περιποιήσεις καὶ τὰ ξενύχτια ποὺ χρειάστηκε στὶς ἀρρώστιες του	Τίποτε
Γιὰ τὸ ὅτι ἤμουν πάντα γιὰ αὐτὸν μιὰ καλὴ μαμά.....	Τίποτε
Σύνολον	Τίποτε»

Ὅταν ὁ Γιῶργος διάβασε αὐτὸν τὸν ὄχι λιγώτερο καταπληκτικὸ λογαριασμό, στάθηκε κατανιρωπιασμένος.

Ὕστερα ἀπὸ μερικὰ δευτερόλεπτα, συγκινημένος, μὲ τὰ μάτια γεμάτα δάκρυα, ἔτρεξε καὶ ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας του, ψιθυρίζοντας:

—Ἀγαπημένη μου μαμάκα, νά, πάρε πίσω τὶς 7 δραχμές καὶ σοῦ ζητῶ νὰ μὲ συγχωρήσης γι' ὅ,τι ἔκανα. Ἡ μαμὰ δὲν χρωστάει τίποτα στὸ παιδί της. Καταλαβαίνω ὅτι δὲν θὰ μπορέσω ποτὲ νὰ σοῦ ξεπληρώσω ὅ,τι σοῦ χρωστῶ. Καὶ τώρα θὰ κάνω ὅ,τι ἡ μητέρα μου ἐπιθυμήση, χωρὶς ποτὲ νὰ ξανασκεφθῶ γι' ἀνταμοιβή.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ) ***Κρεμανταλᾶς*** [Β]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀθῆναι, 42 ὁδὸς Εὐριπίδου τὴν 10 Μαΐου 1941

ΓΙΑ νὰ οἰκονομήσω τὶς ἀνοικονόμητες πιὰ Μικρὲς Ἀγγελίες, διαθέτω σήμερα δυὸ ὁλάκερες σελίδες. Κι' ἡ οἰκονομία, σημειῶστε, δὲν εἶναι μεγάλη, γιατὶ μένουν ἕξω ἄλλες τόσες. Ἔτσι ἡ Σ.Σ.Σ. μετατίθεται στὴν ὕη, καὶ πάλι λίγος τόπος μένει γι' Ἀλληλογραφία. Ἂς μὴν ἔχουν λοιπὸν τὴν ἀξίωση νὰ ἰδοῦν σήμερα ἀπάντηση ὅλοι ὅσοι μοῦ ἔγράψαν τὶς δυὸ τελευταῖες ἑβδομάδες: δυὸ κεφάλια σὲ μιὰ σκοῦφια δὲν χωροῦν...

Ξανακοίταξα τυπωμένο στὸ 21ο φυλλάδιο τὸ Κρυπτογραφικὸ τοῦ Διαγωνισμοῦ. Δὲν ἔχει *κανένα λάθος*. Μόνο γιὰ τὸ ἀλφάβητο πρέπει νὰ ἐπανορθώσω μιὰ μικρὴ ἀνακρίβεια: Ὄχι *μερικά*, ἀλλὰ *μόνο ἕνα* γράμμα ἔτυχε νὰ εἶναι τὸ ἴδιο καὶ στὸ συνθηματικὸ ἀλφάβητό μου καὶ στὸ ἄλλο. Πρέπει νὰ σᾶς πῶ καὶ τοῦτο: τὰ γράμματα *β, ζ, ξ*, δὲν ὑπάρχουν στὸ κείμενο ποὺ θ'ἀποκρυπτογραφήσατε. Θὰ μαντεύσετε ὅμως τὰ σημεῖα ποὺ ἔχουν στὸ δικό μου συνθηματικὸ ἀλφάβητο κι' αὐτὰ τὰ τρία γράμματα, ἄμα βρῆτε μὲ τί σύστημα τὸ ἔκανα.

Ἄργι—24 Ἀπρ. — ἕνα ποίημα ποὺ τὸ διαβάσαμε πολλὲς φορές, συμβαίνει συχνὰ νὰ τὸ ξαναδιαβάσουμε ἄλλη μιὰ καὶ τότε νὰ μᾶς κάμη μιὰν ἄλλη ἐντύπωση, καινούργια. Αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὸν «Ὕμνο» τοῦ Σολωμοῦ ποὺ ξαναδιάβασες αὐτὲς τὶς ἡμέρες καὶ τὸν αἰσθάνθηκες τόσο βαθιὰ ὅσο ποτέ.

Πειρασμέ—21 Ἀπρ.—σοῦ ἔστειλα τὰ φυλλάδια κι' ἐκράτησα τὸ ὑπόλοιπο γι' ἄλλη παραγγελία. Ὁ Ἀναγίας ἐκολακεύθηκε ποὺ συμφωνεῖς μὲ τὸ ***Ἐθνικὸ Ἰδεῶδες*** γιὰ τὴν καλὴ ἐργασία του στὶς Πν. Ἀσκήσεις. Ἀπὸ τὶς δυὸ εἰκόνες, ἡ μιὰ εἶναι πολὺ καλὴ κι' εὐχαριστῶ.

Ὀνειρεμμένη Πατρίδα — 18 Ἀπρ.— πολὺ ὡραῖο τὸ γράμμα σου. Ναί, στὸ χειρόγραφο τοῦ κομματιοῦ σου «Ὁ Κέδρος» συμεῖωνες πὼς ἦταν ἀπὸ τὸ γερμανικὸ τοῦ Γκαῖτε, τὸ παρέλειψε ὅμως ὁ τυπογράφος καὶ δὲν τὸ ἐπρόσεξα. Ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ ἡ Στατιστικὴ τῶν κομματιῶν τῆς Σ.Σ.Σ. κατ' εἴδη, ἀλλὰ ποῦ τόπος!

Γλυκειά Ἠπειρωτοπούλα—4 Ἀπρ.— ἔλαβα τὸ γράμμα σου χωρὶς τὶς δέκα δραχμές. Χαίρω ποὺ ἔγιναν καλὰ οἱ δικοί σου. Ἠύρισε ὁ μπαμπάς; Ὁ κ. Π. σ' εὐχαριστεῖ. Στὴ μικρὴ ***Συρακιωτοπούλα,*** ποὺ εἶναι 11 χρονῶν καὶ ζυγίζει . . . 45 ὀκάδες, νὰ μὴ βασκαθῇ καὶ θερμὲς εὐχὲς γιὰ τὰ γενέθλιά της.

Πληγωμένε Ἀετέ — 16 Ἀπρ.— στὸ γράμμα σου αὐτό, γραμμένο πρὶν ἀπὸ τὰ τελευταῖα γεγονότα, δὲν μπορῶ ν' ἀπαντήσω. Τὸ ἴδιο καὶ σ' ὅλα τἄλλα ποὺ λένε τὰ ἴδια. Θὰ τἀναφέρω ἁπλῶς στοὺς ἀσπασμούς, ἐκτὸς ἂν ἔχουν καὶ τίποτ' ἄλλο, διαπλασιακό.

Λύρα τοῦ Ὀρφέως — 30 Μαρτ. — χαίρω ποὺ ἀπεφάσισες νὰ μοῦ γράψῃς. Θὰ εἶδες ἴσως τὴν ἔγκριση τοῦ ψευδωνύμου σου. Ἂν ὄχι, θὰ τὴν ἰδῇς μ' αὐτὴ τὴν ἀπάντησή μου, ὅταν θὰ ἐπικοινωνήσουμε καὶ πάλι. Φαντάζομαι πὼς μένεις ἀκόμα στὸ χωριό, ἀλλὰ ἡ ἀνία σου θὰ εἶναι μεγαλύτερη τώρα ποὺ δὲν λαβαίνεις τὸ φυλλάδιό μου.

Μιχαὴλ Στρογγὼφ — 15 Ἀπριλ. — εἶσαι πολὺ ἀξιέπαινος ποὺ, ἀφότου ἔλειψε ὁ πατέρας σου, ἐπιβλέπεις ἐσὺ τὸ ἐργαστήριο. Κι' ἀκόμα πιὸ ἀξιέπαινος εἶσαι, ποὺ μ' ὅλες αὐτὲς τὶς πρόωρες φροντίδες, βαρειὲς κάπως γιὰ τὴν ἡλικία σου, βρίσκεις καιρὸ — γιατὶ ἔχεις τὴ θέληση — νὰ διαβάζῃς καὶ νὰ γράφῃς. Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια.

Κόκκινη Γατούλα — 3 Ἀπρ.— μπράβο, πολλὰ μοῦ γράφεις σήμερα κι' ἀνθιαφέροντα. Νἀγαπᾷς τὴ δημοτική, ἀλλὰ νὰ μὴν ἐχθρεύσαι τὴν καθαρεύουσα, χρειάζεται κι' αὐτή. Καθὼς θὰ ἴδῃς, ὁ κ. Π. εἶναι τώρα ἐντελῶς καλὰ καὶ σ' εὐχαριστεῖ πολύ.

Ροδακινίτσα καὶ ***Μυγδαλίτσα*** — 3 Ἀπρ.— πολὺ μὲ εὐχαρίστησε τὸ κοινό σας γράμμα. Ναί, νὰ μοῦ γράφετε, ἀφοῦ γιὰ τὴν «κίνηση» εἶσθε μικρὲς ἀκόμα. Ἀλλὰ χωριστὰ καθεμιά, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ σᾶς ἀπαντῶ καλύτερα.

Δουδοβίτσε — 16 Ἀπρ.— στὸ γραφεῖο μου ἔχω μόνο «Ἀδελφούλα» καὶ «Πετριὲς στὸν Ἥλιο». Ἂν θέλῃς κανένα ἄλλο, ἀγόρασε ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖο Κολλάρου (ὁδὸς Σταδίου) ποὺ ἔχει πολλά, καὶ φέρε το στὸν κ. Ξ. νὰ σοῦ τὸ ὑπογράψῃ εὐχαρίστως. Καὶ τὸ «πρέπει» ταιριάζει βέβαια, ἀλλὰ τὸ σωστὸ ρητὸ εἶναι: «Ἡ Ἑλλὰς προφύριται νὰ ζῇση καὶ θὰ ζήσῃ».

Ἐθνικὲ Παλμὲ — 14 Ἀπρ.— εὐχαριστοῦμε ὅλοι γιὰ τὶς πασχαλινὲς εὐχές. Θὰ πῶ τοῦ ***Ἄρπη*** πὼς ἡ «Ραχήλ» του, ποὺ τὴ διάβασες μιὰ στιγμὴ στὸ γραφεῖο μου, σὲ συγκίνησε πολὺ καὶ βρῆκες δίκιο τὸ Α' ποὺ πῆρε.

Μάρκε Μπότσαρη — 19, 22, 25 καὶ 29 Ἀπρ.— καὶ σένα σ' εὐχαριστοῦμε ὅλοι. Ἐννοεῖς πὼς τώρα αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ κομμάτια δὲν μποροῦν νὰ δημοσιευθοῦν. Ὅσο γιὰ νὰ δημοσιεύω κατάλογο τῶν ἐγκρινομένων, παλὺ δύσκολο. Καὶ πρῶτα-πρῶτα δὲν ὑπάρχει χῶρος. Ναί, τώρα κάπως πιὸ εὐκολάγνωστα τὰ γράμματά σου. Τὰ βιβλία αὐτὰ ποὺ κ. Ξ. ὑπάρχουν στὸ Βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἑστίας», Κολλάρου, ὁδὸς Σταδίου.

Νηρέα — 21, 24, 26, 27 καὶ 29 Ἀπρ. — ὡραῖος ὁ πασχαλινός· εὐχετήριος Γρίφος. Ὁ κ. Φαίδων ξεκουράζεται τώρα, ἀλλὰ γρήγορα θὰ ξαναρχίσῃ. Χαίρω ποὺ συμφωνεῖς μὲ τὴν κρίση μου γιὰ τὸ ποίημά σου. Τόσο γρήγορα βρῆκες τὸ Κρυπτογραφικό; Μπράβο! Εὐχαριστῶ καὶ γιὰ τὴν ὡραία εἰκόνα.

Νυχτολούλουδο — 28 Ἀπρ. — πραγματικῶς ὁ «Μπάρμπα Μακροπόδης» εἶναι ἀπὸ τὰ ὡραιότερα μυθιστορήματα ποὺ δημοσίευσα, καὶ πάντως τὸ ἐξυπνότερα γραμμένο. Δὲν εἶναι ὅμως ***τοῦ*** ἀλλὰ ***τῆς*** Webster, γυναῖκα τὸ ἔχει γράψει. Μιὰ θαυμασία δουλειά του, μὲ τὸν τίτλο «Σὰν παραμύθι» παίζει τώρα στὸ Κεντρικὸν ὁ θίασος τῆς κ. Ἀνδρεάδη, καὶ μοῦ λένε πὼς εἶναι ἐπιτυχημένη. Ναί, τὰ Σχήματα στὶς λύσεις πρέπει νὰ εἶναι Σχήματα, κι' ὄχι σὰν σειρὰ οἱ λέξεις ποὺ τἀποτελοῦν. Μερικοὶ κάνουν καὶ τὰ δυό, κι' εἶναι τὸ καλύτερο.

Κ.Δ. Στεργιόπουλε—5 Ἀπρ.—νόστιμη ἡ Πρωταπριλιὰ ποὺ σοῦ ἔπαιξε ὁ μπαμπάς καὶ σ' ἔκαμε νὰ πᾷς μὲ τὸ σκυλάκι σου στὴν Ἀστυνομία, τάχα πὼς κάποιον εἶχε δαγκώσει . . . «Ἔφαξε ***ἀρκετὴ*** ὥρα» καὶ «ἔφαξε ***κάμποση*** ὥρα» τὸ ἴδιο εἶναι βέβαια. Ἀλλ' ἂν ἡ πραγματικὴ λευκὴ λέξη εἶναι ***κάμποση,*** τὸ ***ἀρκετὴ*** δὲν θὰ λογαριασθῇ ὡς ὀρθὴ λύσις. Τὸ ἴδιο καὶ στὶς Ψευματικὲς Ἀσκήσεις. Γι' αὐτὸ εἶπα νὰ γράφετε ὅσες λέξεις βρίσκετε πὼς ταιριάζουν μὲ διαζευκτικούς, ἢ . . . ἢ . . . ἢ . . . Καὶ κάτι ἄλλο: τώρα ποὺ διαλύθηκε ἡ ΕΟΝ, πρέπει νἀλλάξῃς ψευδώνυμο, κἀί σὺ κι' ὅσοι ἔχετε σχετικά.

Σίφος — 28 Μαρτ. — πολὺ μ' εὐχαρίστησε τὸ πρῶτο σου γράμμα. Μὰ βέβαια ἔπρεπε καὶ νὰ μοῦ γράψῃς, καὶ νὰ μοῦ γράψῃς συχνά. Εὐτυχῶς, βλέπεις, διατηροῦμαι. Σοῦ ἔστειλα Μ. Μυστικά.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Στὸ ἐρχόμενο φυλλάδιο θὰ δημοσιευθῇ κατάλογος ὅλων τῶν κομματιῶν ποὺ ἔχω ἀπορρίψει, εἴτε ὡς ἀτεχνα, εἴτε γιὰ τὸ μὴ ἐπίκαιρο πιὰ θέμα τους. Ἔτσι θὰ τελειώσουμε μὲ τὰ παλιὰ καὶ θὰ μείνουν μόνο τὰ νέα.

Η Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: ***Ἀλκαῖον*** (10 Ἀπρ. — ὁ κ. Π. σ' εὐχαριστεῖ πολύ· σταμάτησα τὶς προκηρύξεις Διαγωνισμῶν γιατὶ εἶπαν πὼς θἀνοίξουν τὰ σχολεῖα· ἀλλὰ νὰ ἰδοῦμε·) ***Νυχτοτραγούδο*** (20 Ἀπρ. — εὐχαριστοῦμε ὅλοι γιὰ τὶς πασχαλινὲς εὐχές· ναί, καὶ τοῦ χρόνου καλύτερα.) ***Δουδοβίτσον*** (23 Ἀπρ.— ἀκόμα ἕνα γράμμα σου· ὄχι, ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς δὲν μπορεῖ νἀναστατωθῇ· θὰ ναναγοῦσε καὶ τώρα ὅπως καὶ τότε.) ***Ἀπόλλωνα τοῦ Μπελβεντέρε*** (15 καὶ 22 Ἀπρ. — ναί, ὁ καϊμένος, ἔπεσε κι' αὐτὸς θῦμα τοῦ καθήκοντος· τὰ ἔλαβα ὅλα ἐν τάξει·) ***Ἀνθισμένην Ἀμυγδαλιὰν*** (4 Ἀπρ. — λυσάχαρτα ἔστειλα· ὁ κ. Π. σ' εὐχαριστεῖ πολύ· εἶχα λάβει καὶ τὶς λύσεις·) ***Βασιλιὰν τοῦ Δάσους*** (11 Ἀπρ. — τετράδια Μ. Μ. καὶ φυλλάδιο ἔστειλα·) ***Ἐντελβάϊς*** (14 Ἀπρ.— ὁ κ. Φ. ἔλαβε τὸ γράμμα σου γιὰ τὴν Ἐπιστολή του ἐκείνη, καὶ σ' εὐχαριστεῖ καθὼς καὶ τὴ «Χαρούμενη Συντροφιά»· ἀλλὰ τώρα κιὰ τὸ θέμα δὲν εἶναι καθόλου ἐπίκαιρο·) ***Μιμάζαν*** (30 Ἀπρ.— ἂς τὸ ἐλπίζουμε· ὁ κ. Π. σ' εὐχαριστεῖ πολύ·) ***Αἴγλην*** (1 Μαΐου — τὰ ἔλαβα ὅλα· κατὰ τῆς «τεμπελίτιδος» τὸ μόνο φάρμακο εἶναι ἡ θέληση·) ***Πύρρον*** (9 Μαΐου — ναί, νὰ μοῦ γράψῃς, νέε μου φίλε, καὶ νὰ μοῦ στέλνῃς ὅ,τι θέλεις· εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια· στὸ γράμμα σου δὲν βρῆκα λάθη, μόνο ὑπογεγραμμένες βάζεις κι' ἐκεῖ ποὺ δὲν χρειάζουνται·) ***Ἀεροπόρον*** (δὲν εἶναι λάθος· τὸ ὑγρό σου τὸ ἔκαμα ποταμό, γιατὶ ἦταν στὴ δημοτική κι' οἱ λέξεις τῆς Ἀκροστιχίδος εἶναι πάντα στὴν καθαρεύουσα·) ***Μικρὴν Ὀρειβάτιδα, Ἠλιαχτίδα*** κτλ. κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 294ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου δεκταὶ μέχρι τῆς 17 Ἰουλίου.

225. Λεξίγριφος

Κάτοικον ἀρχαίας χώρας,
Γέννημα ὅμως κακῆς ὥρας,
Νότα ἀπ' τὴ Βυζαντινὴ
Καὶ στενή σου συγγενῆ,
Σὲ παράταξη τὰ βάζεις
Κι' ἀναπαντεχα διαβάζεις
Μιὰ βουνοσειρὰ γνωστή.

Ὀλιβερ Τουϊστ

226. Στοιχειόγριφος

Γλύπτης παλιός, δαιμόνιος,
Γράμμα ἀφαιρεῖ μονάχα
Καὶ γίνεται αἰώνιος·
Μὰ μὴ δὲν ἦταν τάχα;

Ὀνειρεμένη Πατρίδα

227. Μέγα Δικτυωτόν

* * * * * * * * =Μυθολογ. Χίμαιρα.
* * * * *
* * * * * * * * =Ὁ ὡραῖος θάνατος
* * * * *
* * * * * * * * =Πρόκαλεῖ μέθην.
* * * * *
* * * * * * * * =Βασιλεὺς τ. Αἰγύπτ.
* * * * *
* * * * * * * * =Σκύθης φιλόσοφος.

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Ἄρπης

228. Κρυπτογραφικόν

1 2 3 4 5 6=Ἀρχαῖος ἥρως.
2 3 4 1 3 =Χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.
3 4 1 3 =Φυλή.
4 5 2 2 5 6=Ἅγιος.
4 6 2 3 4 =Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας.
6 3 4 5 6 =Ποταμός.

Γλυκοχάραμα

229—233. Πτερωτὸν Γράμμα

Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις ἔχουν ἀπὸ ἓν γράμμα κοινόν—τὸ πτερωτόν—τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ πρῶτον εἰς τὴν πρώτην, δεύτερον εἰς τὴν δευτέραν, τρίτον εἰς τὴν τρίτην καὶ οὕτω καθεξῆς:

Σιδηρουργικὸν ἐργαλεῖον—Ἤπειρος—Νεαρὸν ζῶον—Τύραννος τῶν Ἀθηνῶν—Περιορίζει τὴν εἰκόνα.

Ξανθὸς Ἱππότης

234. Μικτὸν

κλλ - λχν - μ - γλκ
οα - αση - ε - ια

Ὀδυσσέας

235. Γρῖφος.

χρὴ Θ
χρὴ χρὴ Θ Θ
Ὦ σύ! στὸν Εὔα πτ τε
χρὴ χρὴ Θ Θ
χρὴ Θ

Ποδηλάτρια

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευμ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 9.

85. Πανήγυρις (Πάν, ἡ γύρις).—86. Ὀρφεύς-Μορφεύς.—87. Ἰράκ - ρακί.—88. Τόννος ὁ ἰχθύς, τόννος ἡ μονὰς βάρους, τόννος τὸ σημεῖον στίξεως.—89.

Ε Ι Σ
Ε Λ Ο Σ
Ε Β Ρ Ο Σ
Ε Ν Ω Σ Ι Σ
Ε Υ Μ Α Ι Ο Σ
Ε Τ Ε Ο Κ Λ Η Σ
Ε Υ Σ Τ Α Θ Ι Ο Σ
Ε Υ Ρ Υ Β Ι Α Δ Η Σ

90. ΛΙΝΑΙΟΣ (Ἰλισσός, Ναός, Αἴολος, ὄνος, Σαΐς).—91-95. Διὰ τοῦ Ψ: ***Ψαρά, ψόφος, ψῦχος, γύψος, ὕψος.***—96. ΣΦΝΤΦΣ=***Ξοφὸν τὸ σαφὲς*** (Σείο, Φιλῶ, Ναῦς, Ταχύς, Σκληρός, Φῶς, Σώφρων).—97. ***Νενίκηκάς με, Ναζωραῖε*** (ν' ἐν ι, κυκᾶς, μὲ να ζο, ρέε).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 4 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἁπλὰ στοιχεῖα δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Ἄνω τῶν 10 λέξεων 60 λεπτὰ ἡ λέξις· μὲ παχέα δὲ στοιχεῖα δρ. 1 καὶ μὲ κεφαλαῖα δρ. 1,50. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 5. Οἱ μὴ συνδρομηταὶ πληρώνουν τὰ διπλά. Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

[ΜΑ' — 789]

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ. Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν τῆς [ΜΑ'—390] παραμένω κλινήρης προσδεθεὶς ὑπὸ ρεύματος ἀτοῶς καὶ ἀστεῖρωτον ***Ξανθοῦ Ἱππότου.***—Γνώριζε, ***Ζάχαρη,*** ὅτι ἡ ἐφημερὶς προφυλάσσει ἀπὸ τὰ κρυολογήματα παρακειμένων ρευμάτων καὶ παρακειμένων προστατῶν.—Ὠρυγὴ παρατυχόντως θυρωροῦ μᾶς ἀπήλλαξε τῆς πολυλογίας τῶν: ***Βασιλίσσης τῶν Ρόδων*** καὶ ***Δυναρίας.***—Κομῆτης μετὰ συριγμοῦ, ἐπέπεσεν, εὐτυχῶς στιγμιαίως, ἐπὶ τῆς συγκεντρώσεως. Μανταύετε; Ἤτο ὁ ***Νῖλς.***—Ζητεῖται πωλητὴς ἐμπλάστρων, ἵνα προμηθεύσῃ δωδεκάδα τοιούτων εἰς ***Νηρέα,*** προσδληθέντα ὑπὸ ἀναριθμήτων ὑποκλίσεων.—Τέλος χαιρετῶ φιλικώτατα, καὶ ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ μὲ ὅλους τοὺς παρευρεθέντας εἰς τὴν ἐν λόγῳ συγκέντρωσιν, ἤτοι: Μικρὰν Ὀρειβάτιδα, Νυχτολούλουδο, Νυχτοτραγούδο, Τσιριγώτικο Διαβολάκι, Καφὲ, Μόνα-Λίζα, Τζόκεϋ, Λουδοβίτκον . . . καὶ ἐκείνους ποὺ ἀσφαλῶς ἐξέχασα, καὶ προανέφερα. Διεύθυνσίς μου Χρήστον Παπαλεωνίδα, Σαρρῆ 17 Ἀθῆναι, διὰ ΧΦ. Ἀνταπόδοσις ταχίστη.

ΧΑΩΜΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

[ΜΑ' — 790]

Μ***παγκήρα,*** σὲ εὐχαριστῶ γιὰ τὶς συνοφαντίες, ἀλλὰ δὲν δέχομαι κατορθώματα ποὺ σοῦ ἀνήκουν.

Χλωμὸ Φεγγάρι

[ΜΑ' — 791]

Τετάρτη σειρὰ Ἀποκαλύψεων: Θησεύς=Τακδαριάν, Ξανθὸς Ἀεροπόρος=Μιχαλόπουλος, Ποντοπόρος=Μανωλάτος, Ἁρματηλάτης=Φιλίππου, Μαϊμουδίτσα (παλαιὰ)=Ράντζου, Γρισεύγενη=Θεοδώρου, Χείμαρρος=Μανιατάκης.

Λογχοφόροι τῆς Πίνδου

[ΜΑ' — 792]

Πίνδαρος: —Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα καλαδήσομεν;—Ἀυχὴ Καμέλια (μὲ βαθεῖαν κατάνυξιν): — Τὸν . . . Νῖλς. . . !

ΕΘΝΙΚΩΝ ΙΑΕΩΔΕΣ
Πρόεδρος «Νίκης-Ἑλλάδος»

[ΜΑ' — 793]

ΣΤΡΩΣΤΕ ΜΕ ΔΑΦΝΕΣ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ. ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΣΓΑ. ΔΑΦΝΗ.

[ΜΑ' — 794]

Σύλλογος Ἀκρῖται: Σύλλογος φάντασμα—μεγάλος, μεγάλο μηδενικό.

Χλωμὸ Φεγγάρι

[ΜΑ' — 795]

Ζ***άχαρη,*** χαρήκαμε πολὺ ἀπὸ τὴ γνωριμία σου.

Αὐτοκράτωρ Διαπλασοκόσμου Φουτουριστῆς

[ΜΑ' — 796]

Προστίθενται καὶ νέα κεραμίδια στὴν ΚΕΡΑΜΟΣΚΕΠΗ ΤΑΡΑΤΣΑ! Μαγιάτικο Λουλουδάκι καὶ Ἀνεμοπόρος.

[ΜΑ' — 797]

Σύλλογος Ἀκρῖται: Πρόεδρος=***Μπαγκήρας,*** Ἀντιπρόεδρος=***Μπαγκήρας,*** Ταμίας, Γραμματεύς, Μέλη=***ὁ αὐτός.***

Χλωμὸ Φεγγάρι

[ΜΑ' — 798]

Μ***ικρὴ Πιανίστα,*** ποιὰ νύστα σὲ ἔπιασε καὶ δὲν ἀνταποδίδεις τετραδιάκι;

Χλωμὸ Φεγγάρι

[ΜΑ' — 799]

Ο Σύλλογος «ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ» θὰ κατακτήσῃ μὲ τὴν πρωτοφανῆ δράσιν τοῦ ὅλον τὸν Διαπλασόκοσμον.

[ΜΑ' — 800]

Τὸ ἔμβλημα τοῦ ***Συλλόγου:*** «Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ ***θέλει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ».***

[ΜΑ' — 801]

Σ***ύλλογος*** «ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ». Ὁ παλαιὸς ***Σύλλογος Ἀστέρων*** ἐπανιδρύεται ὑπὸ νέον ὄνομα, διὰ νέαν δρᾶσιν, εὐρυτάτην καὶ πλήρη ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων. ***Πρόεδρος Ἐπίτιμος:*** ΒΟΣΚΑΡΟΥΓ' ***Ἀντιπρόεδρος:*** ΕΝΔΟΞΟΣ ΙΚΑΡΟΣ ("Ἐρρολ Φλόγν). ***Γεν. Γραμματεὺς:*** ΞΑΝΘΟΣ ΙΚΑΡΟΣ (Φρέντερικ Μάρς). ***Ταμίας:*** ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ (Σάρλ Βανέλ). ΜΕΛΗ: ***Δαίμων τῶν Κυμάτων, Ἄναρχος Ἐλβιάτης, Πραοινομμάτα Νεράϊδα, Θρυλικὸς Ἀετός, Ἱππότης τοῦ Ἀέρος, Ἄγριο Τριαντάφυλλο, Λόρδος Βύρων.*** — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Ἰωάννην Κλεόπαν, Προπονιδος 11, Νέα Σμύρνη. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 25217. Ζητῆσατε Κώσταν. Πληροφορίαι 8-10 π.μ., 12-2 μ. μ. ΔΕΧΟΜΕΘΑ Μέλη καὶ Ἀντιπροσώπους.

[ΜΑ' — 802]

Ν***ηρέα*** (πονηρέα), ***Ἐρ-λου-λου,*** γειά σας.

Σύλλογου Ἀνοιχτόκαρδοι

[ΜΑ' — 803]

Γελαστὲ Ἀντιπλοίαρχε περίμενε μεγάλη δποστήριξη μετὰ τὸ . . . φιλικώτατον γράμμα σας.

«Θρυλικὸς Ἀετὸς»
«Ἱππότης Ἀέρος», «Ἐλβιάτης»
Συλλόγου ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[ΜΑ' — 804]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΙΚΡΟ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ. Προκηρύσσουμε διαγωνισμό. ***«Τὸ μεγαλύτερο ψέμμα».*** Συμμετοχὴ τρίδραχμος. Προθεσμία τέλη Ἰουνίου. Βραβεῖα τρία. Περιμένουμε ἀπ' ὅλους τοὺς . . . . φιλοῦτες! Δ)σις: Ἠλίας Καβουλάκον, Ἰωάννου Γενναδίου 20, Ἀθῆναι (1).

[ΜΑ' — 805]

Ε***πανερχόμενοι*** στὴν κίνηση μὲ νέα ψευδώνυμα, γιὰ νέα δράση χαιρετοῦμεν ὅλους-ες.

Θρυλικὸς Ἀετός, Ἱππότης τοῦ Ἀέρος
Συλλ. ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[ΜΑ' — 806]

Ἀ***θηναῖε,*** γειά σου. Θυμᾶσαι τὸ ὡραῖο καλοκαίρι ποὺ παράσαμε;

Ἀεροπόρος, Συλ. ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[ΜΑ' — 807]

Ε***πανερχόμενος*** στὴν κίνηση, ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Διαπλασόκοσμο, ἰδιαιτέρως ***Ἔνδοξο Ἴκαρο, Ἐλεύθερο Σκοπευτή.***

Δαίμων τῶν Κυμάτων
Συλ. «ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

[ΜΑ' — 808]

Μ***αροκινή, Κρητικοπούλα, Εὐζωνάκι, Κρητικόπουλο, Λελούδω,*** σπεύσατε νὰ ἀποκηρύξετε τοὺς Α. Α.

Ἔνδοξος Ἴκαρος
Συλ. «ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

[ΜΑ' — 809]

ΣΥΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ Διαπλασοκόσμφ (ἰδιαιτέρως «Ζακχαρίτσα»): Ἀπαγορεύονται ***ἀμειλίκτως*** προσωπικὲς γνωριμίες μαζί του.—(«Κόφτατο»: οὐδενὶ λογοδοτῶ!)

[ΜΑ' — 810]

Δ***ιαπλασόπουλα-ες,*** ἀνταλλάσσω Μ. Μυστικὰ καὶ ἀλληλογραφῶ. Διεύθυνσις [ΜΑ'—247]. Ζάχαρη, οἱ ἀποστείλαντες Μ. Μυστικὰ περιμένουν ἀκόμη ἐναγωνίως τὰ δικά σου.

Σπογγαλιεὺς τοῦ Αἰγαίου
«Λευκῶν Ἀετῶν»

[ΜΑ' — 811]

Ἀ***έρα ἀέρα.*** Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀμερικανοπούλα

[ΜΑ' — 812]

Σ***κυριανόπουλο, Ἄγι, Συγχαρητήρια!***

ΑΓΙΣ—ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 813]

Σ***υριανὰ*** Διαπλασόπουλα, ἡ ***Ζάχαρη*** κι' ὁ ***Μέφιστος Σᾶς*** χαιρετοῦν.

[ΜΑ' — 814]

Ε***ισερχομένη*** εἰς τὴν κίνησιν χαιρετῶ τὸ διαπλασιακὸν ἀστερέωμα, ἰδιαιτέρως τὸν σύλλογον Νίκης Ἑλλάδος καὶ τὸν πρόεδρον αὐτῆς.

Ἀμερικανοπούλα

[ΜΑ' — 815]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ»: Προσυπογράφομεν [ΜΑ'—512] Σκυριανόπουλο περὶ . . . τζόκεϋ. — ***Ἀνοιχτόκαρδοι . . .*** τίποτα! Πρωτοδιαπλασόπουλο «Νηρέα—Ἄλκη Μύρα»: Πλουσιώτατον καὶ . . . (φαντασία εἰς δρᾶσιν δι' ἀγνοοῦντας πραγματικότητα!)

[ΜΑ' — 816]

ΤΣΟΥΚΝΙΔΑ; ; γειά σου.

ΝΕΜΕΣΙΣ

[ΜΑ' — 817]

Λ***ευκὴ Καμέλια,*** περιμένω τετραδιάκι σου. Δ)σις Ἀγαθὴ Ἀργυριάδου, Χρυσάφη 14 Ἀθήνας (5) Γιά:

Διαβατάρικο Πουλί

[ΜΑ' — 818]

Μ***εγαλειῶδες*** Δημοφήφισμα! «Τὸ καλλύτερο κινηματογραφικὸ ἐφετεινὸ ἔργο». Ἐλεύθερο δικαίωμα ψήφων πρὸς πενῆντα λεπτὰ ἕκαστος. Προθεσμία τρίμηνη. Δ)σις Λαζαρίδης Γεώργιος, Σωζοπόλεως 16, Ἀθῆναι.

ΒΑΓΚΝΕΡ

[ΜΑ' — 819]

Π***αραμερίζων*** λοιποὺς προστάτας Ζακχάρεως, ἀναλαμβάνω μόνος προστασίαν αὐτῆς. ***Ἀπόλλων τοῦ Μπελβεντέρε***

[ΜΑ' — 820]

ΠΡΟΣΟΧΗ: Συλ. «ΔΑΦΝΗ» ΕΝ ΟΨΕΙ!!;;

[ΜΑ' — 821]

Σ***ΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ,*** ἔτσι ἀποφεύγεις τὰ Διαπλασόπουλα, ἐγὼ ὅμως δὲν εἶμαι κορδίδο.

ΑΓΙΟΣ

[ΜΑ' — 822]

Π***ρὸ τῆς*** «Δάφνης» ἀποκαλύπτομαι. Μαῦρος Τίγρης—Τάσος Γενησεθδᾶς.

Ταμίας Συλ. «Δάφνης»

[ΜΑ' — 823]

Π***ορτραῖτο Νῖλς:*** —Φωνὴ ἰσχυρὴ . . . μεγάλη ἐπιρροή. Λόγια ξερά, ντόμπρα, βαριά, κι' ὅλα μὲ τάξη, στὴν εὐγένεια ἐν τάξει.

Γλυκειὰ Πνοὴ

[ΜΑ' — 824]

Μ***ιχαὴλ Στεφωνόφ— Φιλαναγνώστη,*** Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὴν. . . ἀθῶωσίν σας. Ποία ἡ κατηγορία; ; ;

(Καθυστερημένη) ΑΘΕΑΤΟΙ

[ΜΑ' — 825]

Α***νοιχτόκαρδοι*** Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὸ ἀθάσιμον τῶν κατηγοριῶν σας πρὸς τὰ μέλη σας.

(Καθυστερημένη) ΑΘΕΑΤΟΙ

[ΜΑ' — 826]

Σ***υγχαίρομεν*** τὸν . . . Δικτάτορα τῶν παρασκηνίων ***Νῖλς*** διὰ τὴν καταρρευσιν τῆς δικτατορίας του.—ΑΘΕΑΤΟΙ

[ΜΑ' — 827]

Απονέμομεν βραβεῖον εἰς *Μαέστρον* Ὀμπλιγκαντώ διὰ τὸ ὑπερφυσικὸν τῆς εἰρωνείας του. ΑΘΕΑΤΟΙ

[ΜΑ' — 828]

Νίκη-*Ἑλλάδα*» ὑπὲρ-εὐχαριστοῦμεν. «ΛΕΥΚΟΙ ΑΕΤΟΙ»

[ΜΑ' — 829]

Σκυριανόπουλο, ἀπάντησις τῆς [ΜΑ'—427] ἡ [ΜΑ'—478]. Ἔχει ἄλλο παιδάκι ἡ μαμάκα σου;—«ΛΕΥΚΟΙ ΑΕΤΟΙ»

[ΜΑ' — 830]

Στὸν πρόεδρό μας *Σίφουνα* καὶ στὰ μέλη *Τριστάνο*, *Χρυσόπτερο Ἀετό*, *Ἰβανόη* καὶ *Τρελλαύτσικο*, στέλνομε τὶς πιὸ ὁλόθερμες εὐχὲς γιὰ τὴν γιορτή τους. ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ

[ΜΑ' — 831]

Προσκαλοῦμε τὰ Διαπλασόπουλα ποὺ ἐδήλωσαν συμμετοχὴ στὸν διαγωνισμό μας [ΜΑ'—520], νὰ προσέλθουν στὴ διεύθυνσή μας, Μαμάη 7 Β', στὶς 2 Ἰουνίου ὥρα 4,30 μ.μ. γιὰ τὴν ἔναρξη τοῦ πρωταθλήματος «σκάκι».—ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ

[ΜΑ' — 832]

Νέα σύνθεσις διοικητικοῦ συμβουλίου: Πρόεδρος: Σίφουνας, Ἀντιπρόεδρος: Λευκὴ Καμέλια, Γραμματεύς: Δοὺξ Ὀμπλιγκαντώ, Ταμίας: Ἀθηναῖος. ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ

[ΜΑ' — 833]

Πρωτομπαίνοντας στὸν Διαπλασόκοσμο στέλλω ἕνα ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν εἰς ὅλους-ες. *Καμηλοπάρδαλις*

[ΜΑ' — 834]

ΠΡΟΣΟΧΗ! Πίπτουν βόμβες 500 κιλῶν στὰ κεφάλια ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΩΝ. *Τρελλούτσικος* = *Ἰβανόης* = *Μπέμπης Καρβούνης*. (τὴν ἔπαθες). Ἐλεύθερος Σκοπευτὴς = Νίκος Βασιλάκης. Λευκὴ Καμέλια = Δήμητρα Πουλίτση. Γαλανομμάτα = Βασιλική Πουλίτση. Κόκκινο Τριαντάφυλλο = Φωτεινὴ Πουλίτση. Νυχτοτράγουδο = Παναγιώτης Σπυρόπουλος. Ἑλληνικὸς Θρῦλος = Μ. Κωστόπουλος. Χρυσόπτερος Ἀετός = Γεώργιος Κωστόπουλος. Ἀποκαλυπτὴς = Στεφανόπουλος. Φαλαγγιτάκι = Σεργιόπουλος.— *Ναΐς*, *Ἀφρόκρινο*

[ΜΑ' — 835]

Ομίχλη, κέρδισα τὶς 50 βουτιές. *Διδώ*, *Μπουμπούλ*, θὰ εὐαρεστηθῆτε ὅπως ἀπαντήσετε στὸ τετραδιάκι μου; *Μπαγκήρα* εὐχαριστῶ. Δὲν ἀλληλογραφῶ.—*Ναΐς*

[ΜΑ' — 836]

Ανταλλάσσω τετραδιακια. Δ/σις: Διονύσιον Χαροκόπου, Φυλῆς 161, Ἀθῆνας (8). *Ἀφρόκρινο*

[ΜΑ' — 837]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ»

Ἀποτελέσματα Δημοψηφίσματος καλυτέρου συνθήματος (ἴδε Μ'—942) Ἐξελέγη τὸ σύνθημα:

ΦΑΙΔΩΝ

διὰ ψήφων 572 (Διαπλασόπουλα 41).

Α' βραβεῖον εἰς τὸν προτείνοντα τὸ σύνθημα: ΠΡΟΣΚΟΠΑΚΙ

Βραβεῖα ἐκλογέων ἀντὶ 2 (ἴδε προκήρυξιν) τέσσαρα

1. ἐκτὸς συναγωνισμοῦ: ΦΡΟΥΤΟ
2. ἐκτὸς συναγωνισμοῦ: ΝΙΑΣ

Α' βραβεῖον: ΛΕΥΚΗ ΚΑΜΕΛΙΑ
Β' βραβεῖον: ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΣ
Β' ἐκτὸς συναγωνισμοῦ: ΑΓΙΣ
Γ' βραβεῖον: ΚΑΠΕΤΑΝ ΕΝΑΣ
Δ' βραβεῖον: ΜΟΡΦΕΥΣ

Τοὺς *τόσους* προθύμως συμμετασχόντας εὐχαριστοῦμε θερμά.

[ΜΑ' — 838]

Στοὺς ΛΕΥΚΟΥΣ ΑΕΤΟΥΣ καὶ στὸν Σύλλογο ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ, ποὺ μοῦ ἔκαναν τὴν μεγάλη τιμὴ νὰ μὲ ἐκλέξουν Ἐπίτιμο Πρόεδρο, στέλνω ἕνα καρδιόγαλτο εὐχαριστῶ καὶ τοὺς εὔχομαι λαμπρὴ δράση. ΒΟΣΚΑΡΟΥΓΙ

[ΜΑ' — 839]

Ελληνικὴ Ἐξόρμησις, πάψε γιατὶ κρύωσα!!! Νηρέα, χιλιοχρονίτης. ΛΟΥΛΟΒΙΚΟΣ

[ΜΑ' — 840]

Υποστηρίξατε [ΜΑ'—342]. Προθεσμία 1 Ἰουνίου. *Ἀπόλλων τοῦ Μπελβεντέρε*

[ΜΑ' — 841]

Αλλάζω *Διεύθυνσι*: Τώνην Λίτσον Ρεθύμνου 13 (Α' Διαμέρισμα). ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ
Πρόεδρος «Διαπλασοπαρέας»

[ΜΑ' — 842]

Ανταλλάσσω Μ Μυστικά. Στεῖλτε πρῶτοι. Ζάχαρη, Κόκκινη Γατούλα. δέχεσθε; [ΜΑ'—542]. ΛΩΤΟΣ

[ΜΑ' — 843]

Ξανθὲ Ἱππότη, ἐὰν μᾶς ἀποκαλύψῃς, ἔπαθλον γλάστρα *Τριανταφυλλιάς*. *Λωτὸς-Παρατηρητὴς*

[ΜΑ' — 844]

Διαπλασόπουλα! Ἕνα παλιὸ Διαπλασόπουλο, μὲ καινούργιες ἰδέες καὶ καινούργιο ψευδώνυμο, ξαναβρίσκεται κοντά σας. Εὔχομαι σ' ὅλα τὰ Διαπλασόπουλα εὐτυχία καὶ χαρά. Ὅσοι θέλουν ἀλληλογραφία καὶ Μυστικά, ἂς περιμένουν νὰ δημοσιεύσω προσεχῶς Δ)θυναη. *Ἄλκης Δόξας* (τῆς Νίκης Ἑλλάδος)

[ΜΑ' — 845]

Βαρύγδουπον χαιρετισμὸν ἀπευθύνουν *Οἱ Βαρύγδουποι*
ΑΓΙΣ—ΑΘΗΝΑΙΟΣ—ΣΙΦΟΥΝΑΣ
ΑΙΕΝ ΑΡΙΣΤΕΥΕΙΝ

[ΜΑ' — 846]

Δοὺξ (πρώην Κόμη) *Ὀμπλιγκαντώ*, τόσα χρόνια Δοὺξ πῶς δὲν αὐτοπροβιβάστηκες σὲ Μέγα Δοῦκα; *Δοξασμένο Ἀκρωτήρι*

[ΜΑ' — 847]

Τὶς ἀγαπητὲς «Ἀσύλληπτες Σκιὲς» θερμὰ εὐχαριστῶ γιὰ τὸ πρῶτο βραβεῖο τοῦ διαγωνισμοῦ των. *Σίφουνας*
Συλ. ΑΝΟΙΧΤΟΚΑΡΔΟΙ

[ΜΑ' — 848]

Σταυραετοί, μπιμπερὰ καὶ σαλιαρίτσες γιὰ τὸ «Περισκοπιάκι»; Μὰ ρωτᾶτε καὶ τὶς «Ἀσύλληπτες» ποὺ κατέχουν τὸ μονοπώλιο;;! ΝΙΚΗ-ΕΛΛΑΣ

[ΜΑ' — 849]

Ασύλληπτες. Κατάντημα πρωτοφανὲς νὰ διατυμπανίζετε... ἀγραμματοσύνη «Νίκης Ἑλλάδος» ἕνα lapsus calami Τριανταφυλλένιας!! Δοξασμένο Ναυτόπουλο, ἄγεσαι καὶ... φέρεσαι ἀπὸ ξαδελφοῦλες! (Ἀσύλληπτες);; ΞΑΝΘΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ

[ΜΑ' — 850]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ. — Χρησιμοποιῆτε τὸ σύνθημα «ΦΑΙΔΩΝ».

[ΜΑ' — 851]

Νιόβη, ἐξαφανίστηκες; *Νέμεσι* λοχῖτα, σᾶρεσε τὸ προχθεσινὸ συμβούλιο; *Διαβατάρικο Πουλί*

[ΜΑ' — 852]

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ. *Λευκὴ Καμέλια*. Μελαχροινή, μάτια καστανά, πασαράκια ἀδύνατα, μόλις σὲ γνωρίσει ἀρχίζει τὰ γαλλικά. Λοχῖτης 15ου. *Διαβατάρικο Πουλί*

[ΜΑ' — 853]

Διαβατάρικο *Πουλί*, ὁμαδάρχα, τὸ συμβούλιο ἀρκετὰ διασκεδαστικό, ἢ κωμικοτραγικό. *Νέμεσις*

[ΜΑ' — 854]

Μέγας *Διαγωνισμός*: «Πότε θὰ γιορτάστοῦν τὰ ἑξηντάχρονα»; Προθεσμία... ἑξῆντα χρόνια! — Συμμετοχή: Πενηντάρικο. (Δεκτὸν καί... πενηντάρακι!)—Βραβεῖα: Παντοδύναμος γροθιὰ Βοσκαροῦτ, κόκκος Σακχάρεως, φωτογραφία ρητορεύοντος Νέλς.—ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 855]

Απαντήσεις, Θησέα: καί... Σκαπανάκι!—... «Ἐκεῖ εἶσαστε»: εἶσαστε θαυμασιώτατοι: βραβεῖα «γιόκα»;!;—... Συχναγωνίστρια Καμέλια: (Δημητροῦλα)! ὑμετέρα γλῶσσα ἀσυναγώνιστη!..
ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 856]

Συγχωρητήρια. Νυχτοτράγουδο, Σίφουνα: «συγγνώωωμην σᾶς ζητῶ». Τζόκεῖ: «συνχώρεσέσε με!»..
ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 857]

Διαζευκτικά. «Τσαρουχοβροχή», θὰ... βρέξετε ἢ... θὰ σᾶς (τὶς); βρέξουμε;
ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 858]

Μεγαλοψυχία! Ἀνοιχτόκαρδη Καμέλια... ἀνοίξτε καρδιά σας: ἀποστέλνω... ποθητὸν ψῆφον!
ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 859]

Χρόνια πολλά, Μυράλκη, Ἀνοιχτομάτη, Σίφουνα, Ταυρομάχε, Σφουγκαρᾶ, Μορφέα, Ροδόλφε, Χαρώνη, Μπελβεντέρε, Νηρέα καί... ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 860]

Παγωτά. Γαλανομμάτα: «ἐρημίτης» ἢ... φιλερρρημύτης;! Παλμὲ (Βαρυμπομπιώτη): πλῆγμα βαρύ, μπόμπα Τσαδεριτς;.. ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 861]

Συνέχεια. Ἀγαπητὲ «Ὀμπλιγκαντώ», λάθος: Τριστάνος = Τρισάνοστος!.. Ἀνίππατε Ἱππότη, χαρὰ στὰ... «νειάτα»!
ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 862]

Σκυριανόπουλο, ἐντέλεσαι ὅπως ἐγκαταλείψεις κίνησιν ὁλόσκληρον μῆνα. Αἴτια... λεπτά! ΣΚΥΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟ

[ΜΑ' — 863]

Σκυριανόπουλο, Νηρέα, Νίλς, δὲν κάνετε γιὰ καθηγητάι. (Καθυστερημένη). *Ἔνδοξος Ἀεροναύτης*
(Τῆς Τσαρουχοβροχῆς)

[ΜΑ' — 864]

Βαρύγδουπε (!) *Ἄγε*: Ὁ... *κίτρινος πυρετός*... ἐν ὄψει!!
ΣΙΦΟΥΝΑΣ—ΝΙΑΣ

[ΜΑ' — 865]

Ομηρε: Πότε θὰ πάψῃς νὰ εἶσαι περιπλανώμενος.... Ὅμηρος; *Γκρὶ Ντάφ*

[ΜΑ' — 866]

Ici *Γκρὶ-Ντάφ*. Προσοχή:— Προκηρύσσω τρίβραχμον διαγωνισμόν: «Τί θὰ κάνατε ἂν εἴχατε τὴν *παντοδυναμία*;» *Βραβεῖα* τρία ἔκλεκτά.—*Προθεσμία* δίμηνος. — *Διεύθυνσις*: Κίμωνα Σαΐταν, Βουκουρεστίου 13. Ἀθῆναι. Γιὰ ΓΚΡΙ ΝΤΑΦ

[ΜΑ' — 867]

Φαλαγγιτάκι, σοῦ χρειάζεται ἕνα douche (ψυχρολουσία) γιὰ νὰ ἀποκαλύπτῃς ἄλλη φορὰ σωστά. ΔΟΞΑΣΜΕΝΟ ΝΑΥΤΟΠΟΥΛΟ

Τύποις Σεργιάδου